

A šup ty šálky na rozdáváčku!

Rozdáváčka slouží k vydávání jídla. Je to obdélníková stolní deska o rozměrech asi 160 × 120 cm, na kterou se vejde zhruba 30 šálků a velký kotel, ze kterého se jídlo rozdává. Deska je z ohoblovaných prken a jsou na ní nalinkovaná okénka pro jednotlivé šálky a velké místo pro kotel. Každé okénko má lakem napsané číslo a inkoustovou tužkou jméno majitele.

Rozdáváčka stojí na čtyřech kůlech ve výšce asi 40 až 50 centimetrů od země v táborové kuchyni poblíž kamen a ohniště.

Jakmile hlídka dovaří, přenese s pomocí našich speciálních držáků hrnec na rozdáváčku a velikou naběračkou dá jídlo opatrně, ale rychle do všech připravených misek. Ty tam rozložil těsně předtím jeden z chlapců, aby na rozdáváče neležely celý den a aby bylo možné používat ji pro pomocné kuchyňské práce.

Hlídka si s rozdáváním musí pořádně pospíšit, aby jídlo nevystydlo. Dokud ale nejsou spravedlivě naplněné všechny

šálky, nesmí si nikdo jídlo brát, protože pak by se mohlo stát, že by na některou misku v kotli už nezbylo, a pak byste jen těžko ubírali těm, kdo už mají jídlo téměř v sobě! V tom je právě výhoda rozdáváčky, protože hlídka může ještě před vydáváním rychle přejet zrakem všechny šálky a případně někde ubrat či přidat, než sborově a s radostí zakřičí tradiční kuchařský služební pokřik: „Gambalááá!!“

Táborový lid se na toto líbezné řvaní dostaví v běhu, ale ať někdo doběhne první a jiný poslední, stejně každý najde na rozdáváče svůj šálek a bez fronty a strkanic, nebo dokonce trpkosti si ho rychle ze svého políčka vezme.

Přijde-li někdo později, protože byl třeba na nákupu nebo připravoval hru na odpoledne, najde na svém místě plný šálek, protože se nemůže stát, že by na něj kuchaři zapomněli. Když někdo ale nejde dlouho, může mu služba vložit jeho šálek do kotle s horkou vodou, aby mu jídlo nevystydlo. Ostatně přijít pozdě bezvážné omluvy není možné!

Jeden z nepsaných táborových zákonů praví, že na rozdáváčku se neseďá, i když k tomu přímo provokuje a láká. A měřítkem obratnosti hlídky je to, jestli je rozdáváčka pobryndaná rozdáváním jídlem, i když se samozřejmě po každém jídle musí vydrhnout. Jen služba takytáborníků a „přistavních povalečů“ má ještě dopoledne na rozdáváče rozlitou kávu nebo čaj od snídaně.

Chleba, sýry a jiná jídla, která se nedávají do šálků, rozdělujeme přímo u hlavního kuchyňského stolu. Hoši se pro ně dostavují ukázněně v zástupu, bez tlačence. Příděly musejí být přesně odpočítané, a tak se nemůže stát, že by na někoho nezbylo. Příděl chleba bývá neomezený a každý si pro něj může dojít, kolikrát chce.

Je samozřejmé, že náš osvědčený způsob rozdávání by se jinde, na nějakém větším táboře, asi příliš nehodil, tam je třeba vydávat jídlo přímo z hrnců i za cenu, že se na poslední strávníky dostane jen připálený výškrabek z kotle!

